

Sygn. akt I CSK 2402/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 września 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mariusz Załucki

w sprawie z powództwa T. L.
przeciwko T. spółce akcyjnej z siedzibą w K.
o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 września 2022 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach
z dnia 13 września 2021 r., sygn. akt III Ca 1249/20,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.700,00
(dwa tysiące siedemset) złotych tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Pozwana T. S.A. z siedzibą w K. wniosła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w Katowicach z 13 września 2021 r., którym oddalono jej apelację od wyroku Sądu Rejonowego Katowice-Wschód z 11 sierpnia 2020 r., wydanego w sprawie z powództwa T. L. o zwolnienie zajętego przedmiotu spod egzekucji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w

orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.).

Skarżąca powołała się na potrzebę dokonania wykładni przepisów prawa materialnego stanowiących jednocześnie podstawy kasacyjne.

Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na tym, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wykazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się wykładni albo niejednolita wykładnia wywołuje wyraźnie wskazane przez skarżącego rozbieżności w orzecznictwie w odniesieniu do identycznych lub podobnych stanów faktycznych, które należy przytoczyć (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z 23 marca 2022 r., I NSK 42/21 oraz z 20 stycznia 2022 r., I CSK 790/22). W niniejszej skardze potrzeba dokonania wykładni nie została uzasadniona wywodem odnoszącym się do aktualnego orzecznictwa lub poglądów doktryny. Za wywód taki nie można uznać argumentów zamieszczonych na poparcie zarzutów skargi, ponieważ wnioski o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienia stanowią jednostkę redakcyjną odrębną od uzasadnienia zarzutów. Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania i jego uzasadnienie podlegają analizie na etapie przedsądu w składzie jednoosobowym, natomiast przytoczone podstawy kasacyjne i ich uzasadnienie oceniane są dopiero po przyjęciu skargi do rozpoznania w składzie trzyosobowym, w trakcie jej merytorycznego rozpoznawania; oba te elementy muszą być przez skarżącego wyodrębnione, oddzielnie przedstawione i uzasadnione. Sąd Najwyższy w ramach przedsądu bada tylko wskazane w skardze okoliczności uzasadniające przyjęcie jej do rozpoznania, nie analizuje zaś podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienia (zob. np. postanowienia SN z 23 sierpnia 2022 r., I CSK 2989/22; z 30 czerwca 2022 r., I CSK 2169/22 oraz z 8 lutego 2022 r., III PSK 150/21).

Wobec niewystarczającego uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., o kosztach postępowania kasacyjnego rozstrzygnął zaś na podstawie art. 98 k.p.c. w zw.

z § 10 ust. 4 pkt 2 i § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie.

[as]